

העצור איש שי"ח ג'ואי, טען כי בישיבתו בניידת שעצרה אותו הבחין, כי בידי הבלשים רשימה שמית של אלה שנועדו למעצר.

העולה רחל אפשטיין, עולה מצרפת, שאינה שייכת לשום זרם פוליטי, הספיקה ללמוד כי: „בארץ מבינים רק את שפת הבריקדות“.

המזדהה אלדד רפאלי, מ" ראשי תנועת „ה" עולם הזה — כוח חדש" בירושלים, טען: „איני שמאלני, אני מוחה נגד אכזריות“.

המוכה רמי אוסטובסקי מ" כובשי הסינאט, שהש" תתף בהפגנת הפנתרים טען, כי בניידת היכה סגן ניצב תורג'מן במכשיר הקשר.

שלושה על אחד ככה זה התחיל — בהפגנת הפנתרים השחור-ריים באחד במאי. מאות שוטרים יצאו מול קומץ מפגינים שהתרכזו בכיכר הדוידקה. היחס המספרי בין שוטרים למפגינים ניכר.

כולם כאחד בדיונים שנערכו, כולם בסדר מופתי, נתקבלו בהצבעות ההחלטות על דרכי הפעולה של המפגינים. כל מהלך הדיונים שודר לרחבי הקמפוס בעזרת רשת רמקולים, שהמפגינים הפעילו מן האולם.

לו החלטות כמו: לשלוח או לא לשלוח מישלחת לרקטור, להשתלט או לא להשיג תלם על הבניין כולו, להשאר או לא להשאר באולם הסינאט למשך הלילה ו- עוד כהנה וכהנה.

ישבו שם מתדיינים בצוותא צברים, ער-לים-חדשים, פעילי-שמאל ממפ"ם דרך שי"ח, העולם הזה, הליגה לשוויון זכויות לנשים ועד למצפון. היו גם טיפוסים לא שמאלניים כמו רמי דמארי (משפטים ג'), נכה צה"ל, שנעצר בשעתו באקראי בהפגנת הפנתרים הגדולה, ובא עתה כדי למחות על אלימותה העיוורת של המיש-טר. היה גם אלדד רפאלי (הינוך ד'), שללא שיוך מיפלגתי בא למחות על המ-עצרים הברוטליים.

עם רדת הלילה גילתה הנהלת האוני-ברסיטה רוחב-לב אבירי בהחירה למיספר אנשים לצאת מן הבניין הנעול ולחזור אליו עם מזון למפגינים שזה חציייום לא אכלו דבר. החברה התחילו מתארגנים ל-שינה במקום, כשרובם משתרעים על הר-יצפה ומתגוננים בפני הקור בעזרת מפת שולחן-הסינאט או בהתחבקות צמודות.

עם שחר, בעקבות דיון קצר, הוחלט לשלוח מישלחת לוועדת-הפנים של הכנ-סת ולמחות בפניה על אלימות המישטר. המפגינים ניקו את המקום מן הלילה ש-בילן בו ואולם הסינאט הכבוש שוחרר.

המורדת יושבת בחזית התמונה (מביטה שמאלה) הלן דנון, ממנהיגות הליגה לשוויון זכויות האשה, בעת דיון בסינאט הכבוש. בתמונה מימין, נראית הצעירה מניפה אגרוף-פנתרי עם העצרה בהפגנת הפנתרים האחרונה.